

[Vesterager.]

er det, jeg bestemt vil hævde vi maa være klar over, inden vi afslutter Arbejdet med dette Lovforslag. Naar jeg er gaaet ind for en Sprogundervisning, er det, fordi jeg mener, at det, saaledes som Verdenssituationen er i Øjeblikket, er berettiget af Lærerstanden at kræve noget Kendskab til Sprog, og at man ikke kan se bort fra det, der staar i § 1, Stykke 1: at vi ogsaa skal tage Hensyn til at fremme Lærernes almindelige Udvikling. Vil man altsaa gaa ind for dette Lovforslag, vil jeg være i høj Grad velvillig til at forhandle, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige en virkelig loyal Støtte til et godt Resultat af Arbejdet dermed.

Den højtærede Undervisningsminister gav et lille Kursus i Sprogkundskab o. s. v. Jeg skal ikke komme ind herpaa, men skal villigt erkende, at mit Kendskab til Sprog er meget ringe, og at min Beherskelse af det danske Sprog kan være saare mangelfuld, men naar man har misforstaaet vore Udtalelser om, at Dansk, Regning og Skrivning var det grundlæggende, saa grundigt, som man har, idet man har ment, at vi ikke havde Interesse for andet, saa tror jeg ikke, det er min Skyld, men saa skyldes det en Mangel ved Opfattelsen hos de ærede Medlemmer. Der er jo ingen, der vil have, at vi skal sidde og bakse med den lille Tabel hele Livet igennem blot for at have den Fornøjelse at kunne den, men det har dog sin Betydning, at man kan den. Og det viser sig jo ogsaa efter den højtærede Ministers Eksempler, som blev fremhævet af Repræsentanter for den lærde Skole, at det ogsaa har Betydning for Folk, der gaar i den lærde Skole, at kunne læse og skrive. Derfor synes jeg, det er fuldkommen ved Siden af at misforstaa os, saaledes som man har forsøgt, derhen, at vi ikke havde Sans for andet end lige akkurat at lade det gaa rundt i een Kreds hele Tiden og bestandig at terpe med Læsning, Skrivning og Regning. Gennem det Ungdomsarbejde, jeg har deltaget i, har jeg hørt de unge klart og tydeligt udtale, at det var en uhyre Mangel ved den Undervisning, de fik, at de, naar de gik ind i andre Skoleformer eller skulde ud i det praktiske Liv, i Virkeligheden kun havde mangelfuldt Kendskab til de elementære Fag, og fra Handel og

Haandværk har der lydt de samme Klager. Jeg vil ikke beskyldte Skolen for noget, jeg vil gerne forsvare Skolen, hvor jeg kan, men man skal ikke lukke Ørene for Kritik fra den almindelige Befolkning, for den almindelige Befolkning har ogsaa Ret til at tale med om, hvorledes Ungdommen skal undervises og opdrages til at gaa ud i det praktiske Liv. Man skal ikke være saa overlegen at tro, at det er ganske ligegyldigt, hvad der lyder fra disse Kredse. Hvis man har tænkt sig, at der skal indføres flere nye Fag, saa maa man ikke tro, at vi vil gaa ind for en Fagtrængsel. Vi vil gaa ind for en Læreruddannelse, som kan dygtiggøre dem, der ønsker at blive Lærere, saaledes at de virkelig kan undervise i Folkeskolens Fag og hjælpe de unge til at blive dygtiggjort til at udfylde deres Plads i Livet, og vi vil ogsaa gerne være med til baade af sociale og kulturelle Hensyn at give Lærerne en Uddannelse, som kan være til Støtte for deres almene Udvikling. Jeg er ganske klar over, at Folkeskolens Lærere ikke blot har haft stor Betydning for selve Skolen, men ogsaa ude blandt den almindelige Befolkning. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men alle kender Eksempler paa, hvor stor Betydning det har for en Ægn, et Sogn, at have en virkelig dygtig Lærer i sin Midte.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte og anbefale, at vi gaar ind i en saglig Behandling af det foreliggende Lovforslag, som jeg er ganske klar over ikke har noget som helst med Partipolitik at gøre — og jeg ønsker heller ikke, det skal have det, men jeg er ikke helt sikker paa, at man uden videre kan samle hele sit Parti om de Anskuelse, man fremsætter, og jeg er klar over, at det er heller ikke det, der er det afgørende. Det afgørende er, at man finder en god Løsning af dette Spørgsmaal, saa at vi kan uddanne dygtige unge Mænd og Kvinder til at løse den store Opgave at være Opdragere for Fremtidens Ungdom.

A. M. Hansen: Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Vesterager i, at dette Spørgsmaal ikke bør afgøres efter politiske Linier. Det er et rent sagligt Spørgsmaal, men det er ogsaa et Spørgsmaal, der trænger til sin Løsning.